

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

20. december 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 513/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

Domstolen

2021/C 513/02 Edsaflæggelse af Domstolens nye medlemmer 2

2021/C 513/03 Valg af Domstolens præsident 2

2021/C 513/04 Valg af Domstolens vicepræsident 2

2021/C 513/05 Valg af formænd til afdeling med fem dommere 2

2021/C 513/06 Udpegelse af førstegeneraladvokaten 3

2021/C 513/07 Valg af formænd til afdelinger med tre dommere 3

2021/C 513/08 Udpegelse af de afdelinger, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 107 i Domstolens procesreglement 3

2021/C 513/09 Dommernes fordeling mellem afdelingerne 3

2021/C 513/10 Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne 4

2021/C 513/11 Valg af justitssekretæren 6

Retten

2021/C 513/12 Rettens nye medlemmers edsaflæggelse 7

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

- 2021/C 513/13 Forenede sager C-865/19 og C-863/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2021 — straffesager mod DR (sag C-845/19) og TS (sag C-863/19) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Apelativen sad — Varna — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2014/42/EU – indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union – anvendelsesområde – konfiskation af ulovligt erhvervede aktiver – økonomiske fordele opnået ved en strafbar handling, som der ikke er sket domfældelse for – artikel 4 – konfiskation – artikel 5 – udvidet konfiskation – artikel 6 – konfiskation hos tredjemand – betingelser – konfiskation af et beløb, som hævdes at tilhøre tredjemand – tredjemand, som ikke har ret til at indtræde som part i konfiskationssagen – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) 8
- 2021/C 513/14 Sag C-866/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2021 — SC mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen) [Præjudiciel forelæggelse – social sikring af vandrende arbejdstagere – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 52, stk. 1, litra b) – arbejdstager, der udover lønnet beskæftigelse i to medlemsstater – den minimumsperiode, der i henhold til national ret kræves for erhvervelse af ret til alderspension – hensyntagen til bidragsperiode, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning – sammenlægning – beregning af den pensionsydelse, der skal udbetales] 9
- 2021/C 513/15 Sag C-894/19 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2021 — Europa-Parlamentet mod UZ (Appel – personalesager – tjenestemænd – disciplinærsag – disciplinær sanktion – administrativ undersøgelse – artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – krav om objektiv upartiskhed – kontraappel – afslag på en ansøgning om bistand – artikel 41, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder – ret til kontradiktion) 9
- 2021/C 513/16 Sag C-80/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. oktober 2021 — Wilo Salmson France SAS mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul București — Rumænien) [Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 167-171 og artikel 178, litra a) – ret til momsfradrag – tilbagebetaling af moms til afgiftspligtige personer, der er etableret i en anden medlemsstat end tilbagebetalingsmedlemsstaten – besiddelse af en faktura – direktiv 2008/9/EF – afvisning af tilbagebetalingsanmodningen – leverandørens »kreditering« af fakturaen – udstedelse af en ny faktura – ny tilbagebetalingsanmodning – afvisning] 10
- 2021/C 513/17 Sag C-282/20: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. oktober 2021 — straffesag mod ZX (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2012/13/EU – ret til information under straffesager – artikel 6, stk. 3 – mistænkte og tiltalte personers ret til information om deres rettigheder – artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – national lovgivning, der ikke fastsætter nogen processuel fremgangsmåde med henblik på at afhjælpe indholdsmæssige uklarheder og mangler i anklageskriftet efter et forberedende retsmøde) 11
- 2021/C 513/18 Sag C-393/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. oktober 2021 — T.B. og D. sp. z. o. o. mod G. I. A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie — Polen) [Præjudiciel forelæggelse – samarbejde om civile retlige spørgsmål – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – kompetence i forsikringsager – artikel 11, stk. 1, litra b) – artikel 12 – artikel 13, stk. 2 – anvendelsesområde ratione personae – begrebet »skadelidte« – erhvervsdrivende – specielle kompetenceregler – artikel 7, nr. 2] 12

2021/C 513/19	Sag C-396/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2021 — CHEP Equipment Pooling NV mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – ret til tilbagebetaling af moms for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten – direktiv 2008/9/EF – artikel 20, stk. 1 – tilbagebetalingsmedlemsstatens anmodning om supplerende oplysninger – forhold, der kan gøres til genstand for en anmodning om supplerende oplysninger – uoverensstemmelse mellem det beløb, som anmodningen om tilbagebetaling lyder på, og det beløb, der er anført på de fremlagte fakturaer – princippet om god forvaltningsskik – princippet om momsens neutralitet – præklusionsfrist – konsekvenser for berigtigelsen af den afgiftspligtiges fejl)	13
2021/C 513/20	Sag C-402/20 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. oktober 2021 — Lípidos Santiga, SA mod Europa-Kommissionen (Appel – energi – direktiv (EU) 2018/2001 – fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder – begrænsning af anvendelsen af biobrændstoffer, der er produceret af fødevarer- og foderafgrøder – delegeret forordning (EU) 2019/807 – definition af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen – palmeolie – annullationssøgsmål – betingelse om, at en fysisk eller juridisk person skal være umiddelbart berørt – afvisning)	13
2021/C 513/21	Sag C-23/21: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 23. september 2021 — IO mod Wallonische Region (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gericht Erster Instanz Eupen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – artikel 49 TEUF – etableringsfrihed – færdsel – fører bosiddende i en medlemsstat – køretøj indregistreret i en anden medlemsstat – køretøj stillet til rådighed for den administrerende direktør i et selskab, der har hjemsted i denne anden medlemsstat – indregistreringspligt i den første medlemsstat)	14
2021/C 513/22	Sag C-30/21: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 21. september 2021 — Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt. mod NW (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Lennestadt — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 1, stk. 1 – materielt anvendelsesområde – begrebet »det civil- og handelsretlige område« – procedure med henblik på inddrivelse af et gebyr for benyttelse af en betalingspligtig vej)	15
2021/C 513/23	Sag C-510/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 19. august 2021 — DB mod Austrian Airlines AG	15
2021/C 513/24	Sag C-519/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 24. august 2021 — ASA mod DGRFP Cluj	16
2021/C 513/25	Sag C-522/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Pfälzischen Oberlandesgericht (Tyskland) den 24. august 2021 — MS mod Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH	17
2021/C 513/26	Sag C-524/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 24. august 2021 — I.G. mod Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov	17
2021/C 513/27	Sag C-525/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 24. august 2021 — Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București mod I.M.	18
2021/C 513/28	Sag C-555/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 9. september 2021 — UniCredit Bank Austria AG mod Verein für Konsumenteninformation	19
2021/C 513/29	Sag C-577/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 20. september 2021 — LM og NO mod HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG	20
2021/C 513/30	Sag C-596/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Nürnberg (Tyskland) den 28. september 2021 — A mod Finanzamt M	20
2021/C 513/31	Sag C-603/21 P: Appel iværksat den 28. september 2021 af Unie van Professionele Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR) til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 28. juli 2021 i sag T-634/20, UPTR mod Parlamentet og Rådet	21

2021/C 513/32	Sag C-605/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Městský soud v Praze (Den Tjekkiske Republik) den 30. september 2021 — Heureka Group a.s. mod Google LLC	22
2021/C 513/33	Sag C-606/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Paris (Frankrig) den 30. september 2021 — Doctipharma SAS mod Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO) og Pictime Coreyre	23
2021/C 513/34	Sag C-633/21: Sag anlagt den 14. oktober 2021 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	24
2021/C 513/35	Sag C-258/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. september 2021 — HV mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 1 de Barcelona — Spanien)	25
2021/C 513/36	Sag C-689/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. september 2021— »Banka DSK« EAD mod RP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonen sad — Bulgarien)	25
2021/C 513/37	Sag C-336/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 20. september 2021 — L GmbH mod F GmbH, BW og SW (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Korneuburg — Østrig)	25
Retten		
2021/C 513/38	Sag T-503/20: Rettens dom af 22. september 2021 — T i D kontrolni sistemi mod EUIPO — Sigmatron (Apparater og indretninger til signalgivning) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver apparater og indretninger til signalgivning – tidligere EF-design – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – erklæring om ugyldighed af det tidligere design – ingen betydning – offentliggørelse af det tidligere design – informeret bruger – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002]	26
2021/C 513/39	Sag T-201/18: Rettens kendelse af 28. oktober 2021 — Diusa Rendering og Assograssi mod Kommissionen (Folkesundhed – regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser – forbud mod eksport af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler afledt af kategori 2-materiale – Kommissionens undladelse af at indlede proceduren med henblik på en fornyet vurdering af forbuddet – passivitetssøgsmål – forslag til udkast til foranstaltninger, der bringer passiviteten til ophør – ufornødent at træffe afgørelse)	26
2021/C 513/40	Sag T-329/20: Rettens kendelse af 25. oktober 2021 — 4B Company mod EUIPO — Deenz (vedhæng (smykke)) (EU-varemærker – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver et vedhæng (smykke) – opretholdelse af EF-designet i ændret form – artikel 25, stk. 6, i forordning (EF) nr. 6/2002 – søgsmålsinteresse – afvisning)	27
2021/C 513/41	Sag T-510/20: Rettens kendelse af 22. oktober 2021 — Fachverband Spielhallen og LM mod Kommissionen (Statsstøtte – skattemæssig behandling af offentlige kasinooperatører i Tyskland – klage – indledende undersøgelsesfase – kommissionsafgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte – betingelser for indledning af en formel undersøgelsesprocedure – alvorlige vanskeligheder – begrebet »statsstøtte« – skat på fortjenesten – fordel – selektivitet – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	28
2021/C 513/42	Sag T-22/21: Rettens kendelse af 22. oktober 2021 — Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior mod Kommissionen (Annulationssøgsmål – instrument til førtiltrædelsesbistand – tredjeland – nationalt offentligt udbud – den ordregivende myndigheds ophævelse af kontrakten – den ordregivende myndigheds begæring om at indløse en bankgaranti – kontrasignatur fra chefen for Unionens delegation i tredjelandet eller dennes stedfortræder – manglende kompetence)	28
2021/C 513/43	Sag T-297/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. oktober 2021 — Troy Chemical Company og Troy mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – biocidholdige produkter – gennemførelsesforordning (EU) 2021/348 – godkendelse af carbendazim som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 7 (konserveringsmidler til overfladefilm) og produkttype 10 (midler til beskyttelse af byggematerialer) – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	29
2021/C 513/44	Sag T-603/21: Sag anlagt den 14. september 2021 — WO mod Den Europæiske Anklagemyndighed	29

2021/C 513/45	Sag T-631/21: Sag anlagt den 27. september 2021 — BZ mod ECB	30
2021/C 513/46	Sag T-686/21: Sag anlagt den 25. oktober 2021 — energy cake mod EUIPO — Foodtastic (ENERGY CAKE)	32
2021/C 513/47	Sag T-688/21: Sag anlagt den 25. oktober 2021 — BNP Paribas Public Sector mod SRB	32
2021/C 513/48	Sag T-689/21: Sag anlagt den 22. oktober 2021 — Auken m.fl. mod Kommissionen	34
2021/C 513/49	Sag T-690/21: Sag anlagt den 25. oktober 2021 — LW Capital mod Kommission	35
2021/C 513/50	Sag T-691/21: Sag anlagt den 27. oktober 2021 — Alcogroup og Alcodis mod Kommission	35
2021/C 513/51	Sag T-473/19: Rettens kendelse af 20. oktober 2021 — Diageo m.fl. mod Kommissionen	36
2021/C 513/52	Sag T-476/19: Rettens kendelse af 20. oktober 2021 — AstraZeneca m.fl. mod Kommissionen	36
2021/C 513/53	Sag T-628/19: Rettens kendelse af 27. oktober 2021 — Teva mod Kommissionen og EMA	36
2021/C 513/54	Sag T-515/20: Rettens kendelse af 26. oktober 2021 — Puma mod EUIPO — Caterpillar (SPEEDCAT)	37
2021/C 513/55	Sag T-708/20: Rettens kendelse af 28. oktober 2021 — TrekStor mod EUIPO (e.Gear)	37

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 513/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 502 af 13.12.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 490 af 6.12.2021

EUT C 481 af 29.11.2021

EUT C 471 af 22.11.2021

EUT C 462 af 15.11.2021

EUT C 452 af 8.11.2021

EUT C 431 af 25.10.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

Edsaflæggelse af Domstolens nye medlemmer

(2021/C 513/02)

Efter at være blevet udnævnt til dommer ved Domstolen for perioden fra den 7. oktober 2021 til den 6. oktober 2027 ved afgørelse af 19. februar 2021 ⁽¹⁾, af 21. april 2021 ⁽²⁾, af 2. juni 2021 ⁽³⁾ og af 7. juli 2021 ⁽⁴⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, har M. Gavalec, O. Spineanu-Matei, D. Gratsias, Z. Csehi og M.L. Arastey Sahún den 7. oktober 2021 aflagt ed for Domstolen.

Efter at være blevet udnævnt til generaladvokat ved Domstolen for perioden fra den 7. oktober 2021 til den 6. oktober 2027 ved afgørelse af 21. april 2021 ², af 7. juli 2021 ⁴ og af 8. september 2021 ⁽⁵⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, har N. Emiliou, T. Căpeta og L. Medina den 7. oktober 2021 aflagt ed for Domstolen.

Efter at være blevet udnævnt til generaladvokat ved Domstolen for perioden fra den 7. oktober 2021 til den 6. oktober 2024 ved afgørelse af 8. september 2021 ⁵, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, har A.M. Collins den 7. oktober 2021 aflagt ed for Domstolen.

Valg af Domstolens præsident

(2021/C 513/03)

På et møde den 8. oktober 2021 har Domstolens dommere i medfør af procesreglementets artikel 8, stk. 1, valgt K. Lenaerts som Domstolens præsident for perioden fra den 8. oktober 2021 til den 6. oktober 2024.

Valg af Domstolens vicepræsident

(2021/C 513/04)

På et møde den 8. oktober 2021 har Domstolens dommere i medfør af procesreglementets artikel 8, stk. 4, valgt L. Bay Larsen som Domstolens vicepræsident for perioden fra den 8. oktober 2021 til den 6. oktober 2024.

Valg af formænd til afdeling med fem dommere

(2021/C 513/05)

På et møde den 8. oktober 2021 har Domstolens dommere i medfør af procesreglementets artikel 12, stk. 1, valgt A. Arabadjiev som formand for Første Afdeling, A. Prechal som formand for Anden Afdeling, K. Jürimäe som formand for Tredje Afdeling, C. Lycourgos som formand for Fjerde Afdeling og E. Regan som formand for Femte Afdeling for perioden fra den 8. oktober 2021 til den 6. oktober 2024.

⁽¹⁾ EUT L 64 af 24.2.2021, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 176 af 19.5.2021, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 201 af 8.6.2021, s. 28.

⁽⁴⁾ EUT L 243 af 9.7.2021, s. 45.

⁽⁵⁾ EUT L 319 af 10.9.2021, s. 4.

Udpegelse af førstegeneraladvokaten

(2021/C 513/06)

På et møde den 8. oktober 2021 har generaladvokaterne i medfør af procesreglementets artikel 14, stk. 1, udpeget Maciej Szpunar som førstegeneraladvokat for perioden fra den 8. oktober 2021 til den 6. oktober 2024.

Valg af formænd til afdelinger med tre dommere

(2021/C 513/07)

På et møde den 11. oktober 2021 har Domstolens dommere i medfør af procesreglementets artikel 12, stk. 2, valgt I. Ziemele som formand for Sjette Afdeling, J. Passer som formand for Syvende Afdeling, N. Jääskinen som formand for Ottende Afdeling, S. Rodin som formand for Niende Afdeling og I. Jarukaitis som formand for Tiende Afdeling for perioden fra den 11. oktober 2021 til den 6. oktober 2022.

Udpegelse af de afdelinger, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 107 i Domstolens procesreglement

(2021/C 513/08)

På sit almindelige møde den 11. oktober 2021 har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 11, stk. 2, udpeget Første Afdeling og Anden Afdeling til at behandle de sager, der er omhandlet i artikel 107 i dette reglement, for perioden fra den 11. oktober 2021 til den 6. oktober 2022.

Dommernes fordeling mellem afdelingerne

(2021/C 513/09)

På sit almindelige møde den 11. oktober 2021 har Domstolen besluttet at tilknytte dommerne til afdelinger med fem dommere på følgende måde:

Første Afdeling

A. Arabadjiev, afdelingsformand

T. von Danwitz, P.G. Xuereb, A. Kumin og I. Ziemele, dommere

Anden Afdeling

A. Prechal, afdelingsformand

F. Biltgen, N. Wahl, J. Passer og M.L. Arastey Sahún, dommere

Tredje Afdeling

K. Jürimäe, afdelingsformand

M. Safjan, N. Piçarra, N. Jääskinen og M. Gavalec, dommere

Fjerde Afdeling

C. Lycourgos, afdelingsformand

J.-C. Bonichot, S. Rodin, L.S. Rossi og O. Spineanu-Matei, dommere

Femte Afdeling

E. Regan, afdelingsformand

M. Ilešič, I. Jarukaitis, D. Gratsias og Z. Csehi, dommere

På sit almindelige møde den 11. oktober 2021 har Domstolen besluttet at tilknytte dommerne til afdelinger med tre dommere på følgende måde:

Sjette Afdeling

I. Ziemele, afdelingsformand

T. von Danwitz, P.G. Xuereb og A. Kumin, dommere

Syvende Afdeling

J. Passer, afdelingsformand

F. Biltgen, N. Wahl og M.L. Arastey Sahún, dommere

Ottende Afdeling

N. Jääskinen, afdelingsformand

M. Safjan, N. Piçarra og M. Gavalec, dommere

Niende Afdeling

S. Rodin, afdelingsformand

J.-C. Bonichot, L.S. Rossi og O. Spineanu-Matei, dommere

Tiende Afdeling

I. Jarukaitis, afdelingsformand

M. Ilešič, D. Gratsias og Z. Csehi, dommere

På sit almindelige møde den 11. oktober 2021 har Domstolen desuden besluttet at tilknytte vicepræsidenten til Første Afdeling og Sjette Afdeling i de sager, hvor han er refererende dommer, og som henvises til behandling af en afdeling sammensat af fem eller af en afdeling sammensat af tre dommere.

Domstolen har endvidere besluttet at tilknytte formændene for afdelinger med fem dommere til en afdeling med tre dommere i alle sager, hvor de er refererende dommer, og hvor sagen af Domstolen henvises til en sådan sammensætning. Domstolen har derfor besluttet at tilknytte A. Arabadjiev til Sjette Afdeling, A. Prechal til Syvende Afdeling, K. Jürimäe til Ottende Afdeling, C. Lycourgos til Niende Afdeling og E. Regan til Tiende Afdeling.

Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne

(2021/C 513/10)

På et møde den 13. oktober 2021 har Domstolen udarbejdet følgende liste til fastlæggelse af sammensætningen af Store Afdeling:

M. Ilešič

O. Spineanu-Matei

J.-C. Bonichot

Z. Csehi
T. von Danwitz
M. Gavalec
M. Safjan
M.L. Arastey Sahún
S. Rodin
D. Gratsias
F. Biltgen
J. Passer
P.G. Xuereb
I. Ziemele
N. Piçarra
N. Wahl
L.S. Rossi
N. Jääskinen
I. Jarukaitis
A. Kumin

På et møde den 13. oktober 2021 har Domstolen udarbejdet følgende lister til fastlæggelse af sammensætningen af de afdelinger, der sættes af fem dommere:

Første Afdeling

T. von Danwitz
I. Ziemele
P.G. Xuereb
A. Kumin

Anden Afdeling

F. Biltgen
M.L. Arastey Sahún
N. Wahl
J. Passer

Tredje Afdeling

M. Safjan
M. Gavalec
N. Piçarra
N. Jääskinen

Fjerde Afdeling

J.-C. Bonichot
O. Spineanu-Matei
S. Rodin
L.S. Rossi

Femte Afdeling

M. Ilešič

Z. Csehi

I. Jarukaitis

D. Gratsias

På et møde den 13. oktober 2021 har Domstolen udarbejdet følgende lister til fastlæggelse af sammensætningen af de afdelinger, der sættes af tre dommere:

Sjette Afdeling

T. von Danwitz

P.G. Xuereb

A. Kumin

Syvende Afdeling

F. Biltgen

N. Wahl

M.L. Arastey Sahún

Ottende Afdeling

M. Safjan

N. Piçarra

M. Gavalec

Niende Afdeling

J.-C. Bonichot

L.S. Rossi

O. Spineanu-Matei

Tiende Afdeling

M. Ilešič

D. Gratsias

Z. Csehi

Valg af justitssekretæren

(2021/C 513/11)

På et møde den 26. oktober 2021 har dommerne og generaladvokaterne ved Domstolen i overensstemmelse med procesreglementets artikel 18, stk. 4, besluttet at forny A. Calot Escobars mandat som Den Europæiske Unions Domstols justitssekretær for perioden fra den 7. oktober 2022 til den 6. oktober 2028.

RETTEEN

Rettens nye medlemmers edsafleggelse

(2021/C 513/12)

Efter at være blevet udnævnt til dommer ved Retten for perioden fra den 10. juni 2021 til den 31. august 2025 ved afgørelse af 2. juni 2021 ⁽¹⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, har M. Brkan den 6. juli 2021 aflagt ed for Domstolen.

Efter at være blevet udnævnt til dommer ved Retten for perioden fra den 10. september 2021 til den 31. august 2025 ved afgørelse af 8. september 2021 ⁽²⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, har P. Zilgalvis den 27. september 2021 aflagt ed for Domstolen.

Efter at være blevet udnævnt til dommer ved Retten for perioden fra den 18. oktober 2021 til den 31. august 2022 ved afgørelse af 13. oktober 2021 ⁽³⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, har K. Kecsmár og J. Gálea den 27. oktober 2021 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 203 af 9.6.2021, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 319 af 10.9.2021, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 368 af 18.10.2021, s. 4.

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2021 — straffesager mod DR (sag C-845/19) og TS (sag C-863/19) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Apelativen sad — Varna — Bulgarien)

(Forenede sager C-865/19 og C-863/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2014/42/EU – indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union – anvendelsesområde – konfiskation af ulovligt erhvervede aktiver – økonomiske fordele opnået ved en strafbar handling, som der ikke er sket domfældelse for – artikel 4 – konfiskation – artikel 5 – udvidet konfiskation – artikel 6 – konfiskation hos tredjemand – betingelser – konfiskation af et beløb, som hævdes at tilhøre tredjemand – tredjemand, som ikke har ret til at indtræde som part i konfiskationssagen – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2021/C 513/13)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Apelativen sad — Varna

Parter i straffesagerne

DR (sag C-845/19) og TS (sag C-863/19)

Procesdeltager: Okrazhna prokuratura — Varna

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union skal fortolkes således, at besiddelse af euforiserende stoffer med henblik på distribution heraf er omfattet af dets anvendelsesområde, selv om alle de elementer, der ligger til grund for lovovertrædelsen, er begrænset til en enkelt medlemsstat.
- 2) Direktiv 2014/42 skal fortolkes således, at det ikke alene fastsætter konfiskation af formuegoder, der udgør en økonomisk fordel, som stammer fra den strafbare handling, for hvilken gerningsmanden bag denne handling er blevet dømt, men det tilsigter ligeledes konfiskation af de formuegoder, som tilhører denne gerningsmand, og for hvilke den nationale ret, for hvilken sagen er indbragt, finder det godtgjort, at de hidrører fra andre kriminelle handlinger under overholdelse af de garantier, der er fastsat i artikel 8, stk. 8, i dette direktiv, og under forudsætning af, at den overtrædelse, som den nævnte gerningsmand er dømt for, er blandt de overtrædelser, som er opregnet i artikel 5, stk. 2, i dette direktiv, og at overtrædelsen direkte eller indirekte vil kunne give anledning til en økonomisk fordel i direktivets forstand.

- 3) Artikel 8, stk. 1, 7 og 9, i direktiv 2014/42, sammenholdt med chartrets artikel 47, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, der giver mulighed for konfiskation til fordel for staten af et formuegode, der hævdes at tilhøre en anden person end den gerningsmand, der har begået den strafbare handling, uden at denne tredjemand har mulighed for at optræde som part i konfiskationssagen.

(¹) EUT C 68 af 2.3.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2021 — SC mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-866/19) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – social sikring af vandrende arbejdstagere – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 52, stk. 1, litra b) – arbejdstager, der udøver lønnet beskæftigelse i to medlemsstater – den minimumsperiode, der i henhold til national ret kræves for erhvervelse af ret til alderspension – hensyntagen til bidragsperiode, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning – sammenlægning – beregning af den pensionsydelse, der skal udbetales]

(2021/C 513/14)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC

Sagsøgt: Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie

Konklusion

Artikel 52, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, at ved fastlæggelsen af den grænse, som de ikke-bidragspligtige forsikringsperioder ikke må overskride i forhold til de bidragspligtige forsikringsperioder i henhold til national lovgivning, skal den kompetente institution i den pågældende medlemsstat ved beregningen af det i denne bestemmelses nr. i) omhandlede teoretiske beløb tage hensyn til samtlige forsikringsperioder, herunder dem, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, mens der ved beregningen af det i bestemmelsens nr. ii) omhandlede faktiske beløb for ydelsen alene skal tages hensyn til de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den pågældende medlemsstats lovgivning.

(¹) EUT C 61 af 24.2.2020.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2021 — Europa-Parlamentet mod UZ

(Sag C-894/19 P) (¹)

(Appel – personalesager – tjenestemænd – disciplinærsag – disciplinær sanktion – administrativ undersøgelse – artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – krav om objektiv upartiskhed – kontraappel – afslag på en ansøgning om bistand – artikel 41, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder – ret til kontradiktion)

(2021/C 513/15)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved V. Montebello-Demogeot og I. Lázaro Betancor, som befuldmægtigede)

Den anden part i appellsagen: UZ (ved avocat J.-N. Louis)

Konklusion

- 1) Hovedappellen og kontraappellen forkastes.
- 2) Europa-Parlamentet betaler sagsomkostningerne i forbindelse med hovedappellen.
- 3) UZ betaler sagsomkostningerne i forbindelse med kontraappellen.

(¹) EUT C 77 af 9.3.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. oktober 2021 — Wilo Salmson France SAS mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul București — Rumænien)

(Sag C-80/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 167-171 og artikel 178, litra a) – ret til momsfradrag – tilbagebetaling af moms til afgiftspligtige personer, der er etableret i en anden medlemsstat end tilbagebetalingsmedlemsstaten – besiddelse af en faktura – direktiv 2008/9/EF – afvisning af tilbagebetalingsanmodningen – leverandørens »kreditering« af fakturaen – udstedelse af en ny faktura – ny tilbagebetalingsanmodning – afvisning]

(2021/C 513/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wilo Salmson France SAS

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Konklusion

- 1) Artikel 167-171 og 178 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010, og Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112 til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, skal fortolkes således, at retten til tilbagebetaling af merværdiafgift (moms), der er pålagt en levering af varer, ikke kan udøves af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, hvis denne afgiftspligtige person ikke er i besiddelse af en faktura som omhandlet i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, vedrørende købet af de pågældende varer. Det er kun, hvis et dokument er behæftet med mangler af en sådan art, at de nationale skatte- og afgiftsmyndigheder ikke råder over de oplysninger, der er nødvendige for at underbygge en tilbagebetalingsanmodning, at det kan lægges til grund, at et sådant dokument ikke udgør en »faktura« som omhandlet i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45.
- 2) Artikel 167-171 og 178 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, samt artikel 14, stk. 1, litra a), første alternativ, i direktiv 2008/9 skal fortolkes således, at de er til hinder for afvisning af en anmodning om tilbagebetaling af merværdiafgift (moms) for en given tilbagebetalingsperiode alene med den begrundelse, at denne afgift forfaldt i en tidligere tilbagebetalingsperiode, selv om den først er blevet faktureret i den givne tilbagebetalingsperiode.

- 3) Artikel 167-171 og 178 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2010/45, samt direktiv 2008/9 skal fortolkes således, at en leverandørs ensidige annullation af en faktura, efter at tilbagebetalingsmedlemsstaten har vedtaget en afgørelse om afvisning af den anmodning om tilbagebetaling af merværdiafgift (moms), der var baseret på denne faktura, og idet denne afgørelse allerede er blevet endelig, samt denne leverandørs efterfølgende udstedelse af en ny faktura vedrørende de samme leveringer i en senere tilbagebetalingsperiode, uden at disse leveringer blev anfægtet, hverken har betydning for, om der foreligger en ret til tilbagebetaling af moms, som allerede er blevet udøvet, eller betydning for den periode, hvor retten skal udøves.

(¹) EUT C 279 af 24.8.2020.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. oktober 2021 — straffesag mod ZX (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarien)

(Sag C-282/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2012/13/EU – ret til information under straffesager – artikel 6, stk. 3 – mistænkte og tiltalte personers ret til information om deres rettigheder – artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – national lovgivning, der ikke fastsætter nogen processuel fremgangsmåde med henblik på at afhjælpe indholdsmæssige uklarheder og mangler i anklageskriftet efter et forberedende retsmøde)

(2021/C 513/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i hovedsagen

ZX

Procesdeltager: Spetsializirana prokuratura

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter en processuel fremgangsmåde, som gør det muligt, efter det forberedende retsmøde i en straffesag, at afhjælpe indholdsmæssige uklarheder og mangler, som anklageskriftet er behæftet med, og som tilsidesætter den tiltaltes ret til at modtage detaljeret information om tiltalen.
- 2) Artikel 6, stk. 3, i direktiv 2012/13 og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den forelæggende ret har pligt til i videst muligt omfang at anlægge en overensstemmende fortolkning af den nationale lovgivning vedrørende ændring af tiltalen, som gør det muligt for anklagemyndigheden under domsforhandlingen at afhjælpe de indholdsmæssige uklarheder og mangler i anklageskriftet på en måde, som faktisk og effektivt sikrer tiltaltes ret til et forsvar. Det er alene i det tilfælde, hvor den forelæggende ret finder, at en overensstemmende fortolkning i denne retning ikke synes mulig, at det tilkommer den at undlade at anvende den nationale bestemmelse, der forbyder indstillingen af behandlingen af sagen og tilbagesendelsen af den til anklagemyndigheden med henblik på udarbejdelse af et nyt anklageskrift.

(¹) EUT C 287 af 31.8.2020.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. oktober 2021 — T.B. og D. sp. z. o. o. mod G. I. A/S
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie —
Polen)**

(Sag C-393/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – samarbejde om civile retlige spørgsmål – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – kompetence i forsikringsager – artikel 11, stk. 1, litra b) – artikel 12 – artikel 13, stk. 2 – anvendelsesområde ratione personae – begrebet »skadelidte« – erhvervsdrivende – specielle kompetenceregler – artikel 7, nr. 2)]

(2021/C 513/18)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: T.B. og D. sp. z. o. o.

Sagsøgt: G. I. A/S

Konklusion

- 1) Artikel 13, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, sammenholdt med denne forordnings artikel 11, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke kan påberåbes af et selskab, der, som modydelse til de tjenester, der er leveret til den direkte skadelidte i et trafikuheld i forbindelse med de skader, der opstod som følge af denne ulykke, fra denne skadelidte har erhvervet forsikringserstatningskravet med henblik på at gøre krav på betaling gældende over for skadevolderens ansvarsforsikringselskab, uden dog at drive erhvervsdrivende virksomhed med at gøre sådanne erstatningskrav gældende.
- 2) Artikel 7, nr. 2), i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at denne bestemmelse kan påberåbes af en erhvervsdrivende, der fra skadelidte i et trafikuheld på grundlag af en overdragelsesaftale har erhvervet et krav med henblik på ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået, at anlægge sag om erstatning uden for kontrakt mod skadevolderens ansvarsforsikringselskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor skadetilføjelsen er foregået, forudsat at betingelserne for anvendelsen af denne bestemmelse er opfyldt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 7.12.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2021 — CHEP Equipment Pooling NV mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kúria — Ungarn)

(Sag C-396/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – merværdiafgift (moms) – ret til tilbagebetaling af moms for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten – direktiv 2008/9/EF – artikel 20, stk. 1 – tilbagebetalingsmedlemsstatens anmodning om supplerende oplysninger – forhold, der kan gøres til genstand for en anmodning om supplerende oplysninger – uoverensstemmelse mellem det beløb, som anmodningen om tilbagebetaling lyder på, og det beløb, der er anført på de fremlagte fakturaer – princippet om god forvaltningsskik – princippet om momsens neutralitet – præklusionsfrist – konsekvenser for berigtigelsen af den afgiftspligtiges fejl)

(2021/C 513/19)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CHEP Equipment Pooling NV

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Konklusion

Artikel 20, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, sammenholdt med princippet om afgiftsneutralitet og princippet om god forvaltningsskik, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at skatte- og afgiftsmyndigheden i tilbagebetalingsmedlemsstaten, i det tilfælde, hvor denne, i givet fald i lyset af de supplerende oplysninger, som den afgiftspligtige person har fremlagt, har opnået en sikkerhed for, at den faktisk betalte indgående merværdiafgift, som er anført på den faktura, der er vedlagt anmodningen om tilbagebetaling, er større end det beløb, som denne anmodning lyder på, alene tilbagebetaler moms svarende til det sidstnævnte beløb uden først med omhu og med de midler, som den finder mest hensigtsmæssige, at have opfordret den afgiftspligtige person til at berigtige sin tilbagebetalingsanmodning ved en anmodning, der betragtes som indgivet på datoen for den oprindelige anmodning.

⁽¹⁾ EUT C 423 af 7.12.2020.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. oktober 2021 — Lípidos Santiga, SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-402/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – energi – direktiv (EU) 2018/2001 – fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder – begrænsning af anvendelsen af biobrændstoffer, der er produceret af fødevarer- og foderafgrøder – delegeret forordning (EU) 2019/807 – definition af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen – palmeolie – annullationssøgsmål – betingelse om, at en fysisk eller juridisk person skal være umiddelbart berørt – afvisning)

(2021/C 513/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lípidos Santiga, SA (ved abogado P. Muñiz Fernández)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B. De Meester og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Lípidos Santiga SA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 348 af 19.10.2020.

**Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 23. september 2021 — IO mod Wallonische Region
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gericht Erster Instanz Eupen — Belgien)**

(Sag C-23/21) (¹)

*(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – artikel 49 TEUF –
etableringsfrihed – færdsel – fører bosiddende i en medlemsstat – køretøj indregistreret i en anden
medlemsstat – køretøj stillet til rådighed for den administrerende direktør i et selskab, der har hjemsted i
denne anden medlemsstat – indregistreringspligt i den første medlemsstat)*

(2021/C 513/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Gericht Erster Instanz Eupen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IO

Sagsøgt: Wallonische Region

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter et selskabs administrerende direktør eller en selvstændig erhvervsdrivende, som er bosiddende i denne medlemsstat, kun kan påberåbe sig en undtagelse til forpligtelsen til i denne medlemsstat at indregistrere et køretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat, og som er stillet vedkommende til rådighed af et selskab med eller uden status som juridisk person, der har hjemsted i denne anden medlemsstat, såfremt dokumenter, der godtgør, at den pågældende person opfylder betingelserne for anvendelse af denne undtagelse, til stadighed forefindes i dette køretøj.
- 2) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der pålægger en administrerende direktør i et selskab, som er bosiddende i denne medlemsstat, dér at indregistrere et køretøj, som er stillet vedkommende til rådighed af dennes selskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, for så vidt som denne administrerende direktør ikke modtager en løn eller en indkomst fra dette selskab, uden at den pågældende herved gives mulighed for at bevise rigtigheden af sin rolle i selskabet, forudsat at dette køretøj hverken er beregnet til i det væsentlige at anvendes varigt i den førstnævnte medlemsstat eller faktisk anvendes på denne måde.

(¹) EUT C 128 af 12.4.2021.

**Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 21. september 2021 — Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató
Zrt. mod NW (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Lennestadt — Tyskland)**

(Sag C-30/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – retligt samarbejde i civile sager – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 1, stk. 1 – materielt anvendelsesområde – begrebet »det civil- og handelsretlige område« – procedure med henblik på inddrivelse af et gebyr for benyttelse af en betalingspligtig vej)

(2021/C 513/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Lennestadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt.

Sagsøgt: NW

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at et søgsmål om inddrivelse af et gebyr for benyttelse af en betalingspligtig vej, som anlægges af et selskab bemyndiget ved lov, i henhold til hvilken det af denne benyttelse affødte retsforhold kvalificeres som privatretligt, er omfattet af begrebet »det civil- og handelsretlige område« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 26.4.2021.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 19. august
2021 — DB mod Austrian Airlines AG**

(Sag C-510/21)

(2021/C 513/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DB

Sagsøgt: Austrian Airlines AG

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal førstehjælp efter en ulykke som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001 ⁽¹⁾, der ydes om bord på flyet, og som for passageren fører til endnu en tilskadekomst, der kan afgrænses fra de egentlige følger af ulykken, sammen med den udløsende begivenhed anses for ét samlet ulykkestilfælde?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Er artikel 29 i den nævnte konvention til hinder for et krav om erstatning for den skade, der er forvoldt ved den ydede førstehjælp, når dette ganske vist gøres gældende inden for forældelsesfristen i national ret, men uden for det tidsrum, hvori der er søgsmålsadgang i henhold til konventionens artikel 35?

(¹) Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5.4.2001 om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen) (EFT 2001, L 194, s. 38).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 24. august 2021 — ASA mod DGRFP Cluj

(Sag C-519/21)

(2021/C 513/24)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Appellant: ASA

Indstævnt: DGRFP Cluj

Adciteret: BP og MB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan momsdirektivet 2006/[1]12 (¹) generelt, og især artikel 9, 12, 14, 62, 63, 65, 73 og 78, i en specifik situation som den i tvisten i hovedsagen omhandlede, fortolkes således, at
 - også fysiske personer, som er parter i en aftale om sammenslutning uden status som juridisk person [indgået] med den afgiftspligtige person, der er pligtig at betale den afgift af transaktioner i senere led, som denne burde have opkrævet — med hensyn til afgiftspligtens indtræden i tilfælde af afgiftspligtige transaktioner i form af levering af fast ejendom og med hensyn til metoden til at beregne det respektive afgiftsgrundlag — *har egenskab af afgiftspligtig person*, når henses til, at sammenslutningsaftalen ikke er blevet registreret ved skatte- og afgiftsmyndighederne før indledningen af virksomheden, men er blevet fremlagt til dem, inden de skatte- og afgiftsretlige forvaltningsakter er blevet udstedt?
- 2) Kan momsdirektivet 2006/112 generelt, og især artikel 167, artikel 168, litra a), artikel 178, litra a), og artikel 179, samt proportionalitetsprincippet og princippet om momsens neutralitet, i en specifik situation som den i tvisten i hovedsagen omhandlede, fortolkes således, at
 - a) fradragsretten kan indrømmes en afgiftspligtig person, såfremt denne *ikke* er betalingspligtig for afgiften og *ikke personligt* har betalt *den indgående moms* på varer og tjenesteydelser, der anvendes til afgiftspligtige transaktioner, og momsen skal betales/er betalt i tidligere led af fysiske personer, *hvis egenskab af afgiftspligtig person ikke er fastlagt*, men som er parter i en aftale om sammenslutning uden status som juridisk person [indgået] med den afgiftspligtige person, der er pligtig at betale den afgift af transaktioner i senere led, som denne burde have opkrævet, når henses til, at sammenslutningsaftalen ikke er blevet registreret ved skatte- og afgiftsmyndighederne før indledningen af virksomheden,
 - b) fradragsretten kan indrømmes en afgiftspligtig person i en specifik situation som den i tvisten i hovedsagen omhandlede, såfremt denne *ikke* er betalingspligtig for afgiften og *ikke personligt* har betalt *den indgående moms* på varer og tjenesteydelser, der anvendes til afgiftspligtige transaktioner, og momsen skal betales/er betalt i tidligere led af en fysisk person, *hvis egenskab af afgiftspligtig person ikke er fastlagt*, men som er part i en aftale om sammenslutning uden status som juridisk person, og som sammen med den afgiftspligtige person alligevel har til hensigt at udøve eller kunne udøve sin fradragsret, og de sidstnævnte personer er pligtige at betale den afgift af transaktioner i senere led, som de burde have opkrævet, når henses til, at sammenslutningsaftalen ikke er blevet registreret ved skatte- og afgiftsmyndighederne før indledningen af virksomheden?

3) Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, og/eller også i lyset af retssikkerhedsprincippet, spørges:

Må den afgiftspligtige person, som pligten til at betale momsen og de respektive forpligtelser påhviler, nedlægge påstand om at overvælte et krav på fysiske personer, hvis egenskab af afgiftspligtig person ikke er fastlagt, og som er parter i en aftale om sammenslutning uden status som juridisk person [indgået] med den afgiftspligtige person, der er pligtig at betale den afgift af transaktioner i senere led, som denne burde have opkrævet, når henses til, at sammenslutningsaftalen ikke er blevet registreret ved skatte- og afgiftsmyndighederne før indledningen af virksomheden, med henblik på at opnå andelen [af afgiften] svarende til fordelingen af den fortjeneste, som disse personer har ret til i kraft af sammenslutningsaftalen, med hensyn til den afgiftspligtige persons pligt til at betale momsen og de respektive forpligtelser?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Pfälzischen Oberlandesgericht (Tyskland) den 24. august 2021 — MS mod Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

(Sag C-522/21)

(2021/C 513/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Pfälzischen Oberlandesgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og appellant: MS

Sagsøger og appellindstævnt: Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 18, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95 (¹) af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse, såfremt der på de i denne bestemmelse nævnte betingelser kan forlanges en erstatning på mindst det firedobbelte af licensafgiften, forenelig med Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 (²) af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (»grundforordningen«), navnlig med artikel 94, stk. 2, første punktum?

(¹) EFT 1995, L 173, s. 14.

(²) EFT 1994, L 227, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 24. august 2021 — I.G. mod Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

(Sag C-524/21)

(2021/C 513/26)

Processprog: romansk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Appellant: I.G.

Indstævnt: Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i direktiv 2008/94 ⁽¹⁾ med hensyn til det selvstændige begreb »insolvent« til hinder for en national lovgivning til gennemførelse af direktivet artikel 15, stk. 1 og 2, i Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale (lov nr. 200/2006 om oprettelse og anvendelse af garantifonden for betaling af løntilgodehavender), sammenholdt med artikel 7 i Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 (gennemførelsesbestemmelserne til lov nr. 200/2006) — som fortolket af Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (kassationsdomstol — afdelingen med kompetence til besvarelse af retlige spørgsmål) ved afgørelse nr. 16/2018, hvorefter den periode på 3 måneder, for hvilken garantifonden kan dække og udbetale den insolvente arbejdsgivers skyldige løntilgodehavender, udelukkende vedrører datoen for indledningen af insolvensbehandlingen?
- 2) Er bestemmelserne i artikel 3 [andet afsnit] og artikel 4, stk. 2, i direktiv 2008/94 til hinder for artikel 15, stk. 1 og 2, i lov nr. 200/2006 om oprettelse og anvendelse af garantifonden for betaling af løntilgodehavender som fortolket af Curtea de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ved afgørelse nr. 16/2018, hvorefter den maksimale periode på tre måneder for hvilken garantifonden kan dække den insolvente arbejdsgivers skyldige løntilgodehavender, ligger i referenceintervallet mellem de 3 måneder umiddelbart forud for indledningen af insolvensbehandlingen og de 3 måneder umiddelbart efter indledningen af insolvensbehandlingen?
- 3) Er en national administrativ praksis, hvorved der på grundlag af en afgørelse truffet af Curtea de Conturi (revisionsret) og i mangel af en specifik national lovgivning, der forpligter arbejdstageren til tilbagebetaling, iværksættes tilbagesøgning hos arbejdstageren af beløb, der angiveligt er betalt for perioder, der ikke er omfattet af lovgivningen, eller som er blevet gjort gældende efter udløbet af den lovbestemte forældelsesfrist, i overensstemmelse med det sociale formål med direktiv 2008/94 og med bestemmelserne i direktivets artikel 12, litra a)?
- 4) Ved fortolkningen af begrebet »misbrug« i artikel 12, litra a), i direktiv 2008/94 udgør det forhold, at der med det erklærede formål at overholde den almindelige forældelsesfrist hos arbejdstageren iværksættes tilbagesøgning af de lønrettigheder, som fonden har betalt gennem kurator, da en tilstrækkelig objektiv begrundelse?
- 5) Er det foreneligt med direktivets bestemmelser og formål at fortolke og anvende en national forvaltningspraksis, hvorefter løntilgodehavender, som kræves tilbagebetalt af arbejdstagerne, sidestilles med et skattetilgodehavende, der tilskrives renter og morarenter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22.10.2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EUT 2008, L 283, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 24. august 2021 — Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București mod I.M.

(Sag C-525/21)

(2021/C 513/27)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Appellant: Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București

Appelindstævnt: I.M.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i direktiv 2008/94 ⁽¹⁾ med hensyn til det selvstændige begreb »insolvent« til hinder for en national lovgivning til gennemførelse af direktivet — artikel 15, stk. 1 og 2, i Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale (lov nr. 200/2006 om oprettelse og anvendelse af garantifonden for betaling af løntilgodehavender), sammenholdt med artikel 7 i Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 (gennemførelsesbestemmelserne til lov nr. 200/2006) — som fortolket af Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (kassationsdomstol — afdelingen med kompetence til besvarelse af retlige spørgsmål) ved afgørelse nr. 16/2018, hvorefter den periode på 3 måneder, for hvilken garantifonden kan dække og udbetale den insolvente arbejdsgivers skyldige løntilgodehavender, udelukkende vedrører datoen for indledningen af insolvensbehandlingen?
- 2) Er bestemmelserne i artikel 3 [andet afsnit] og artikel 4, stk. 2, i direktiv 2008/94 til hinder for artikel 15, stk. 1 og 2, i lov nr. 200/2006 om oprettelse og anvendelse af garantifonden for betaling af løntilgodehavender som fortolket af Curtea de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ved afgørelse nr. 16/2018, hvorefter den maksimale periode på tre måneder for hvilken garantifonden kan dække den insolvente arbejdsgivers skyldige løntilgodehavender, ligger i referenceintervallet mellem de 3 måneder umiddelbart forud for indledningen af insolvensbehandlingen og de 3 måneder umiddelbart efter indledningen af insolvensbehandlingen?
- 3) Er en national administrativ praksis, hvorved der på grundlag af en afgørelse truffet af Curtea de Conturi (revisionsret) og i mangel af en specifik national lovgivning, der forpligter arbejdstageren til tilbagebetaling, iværksættes tilbagesøgning hos arbejdstageren af beløb, der angiveligt er betalt for perioder, der ikke er omfattet af lovgivningen, eller som er blevet gjort gældende efter udløbet af den lovbestemte forældelsesfrist, i overensstemmelse med det sociale formål med direktiv 2008/94 og med bestemmelserne i direktivets artikel 12, litra a)?
- 4) Ved fortolkningen af begrebet »misbrug« i artikel 12, litra a), i direktiv 2008/94 udgør det forhold, at der med det erklærede formål at overholde den almindelige forældelsesfrist hos arbejdstageren iværksættes tilbagesøgning af de lønrettigheder, som fonden har betalt gennem kurator, da en tilstrækkelig objektiv begrundelse?
- 5) Er det foreneligt med direktivets bestemmelser og formål at fortolke og anvende en national forvaltningspraksis, hvorefter løntilgodehavender, som kræves tilbagebetalt af arbejdstagerne, sidestilles med et skattetilgodehavende, der tilskrives renter og morarenter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22.10.2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EUT 2008 L 283, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 9. september 2021 — UniCredit Bank Austria AG mod Verein für Konsumenteninformation

(Sag C-555/21)

(2021/C 513/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: UniCredit Bank Austria AG

Revisionsindstævnt: Verein für Konsumenteninformation

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 25, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010⁽¹⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der i en situation, hvor kredittageren udøver sin ret til helt eller delvis at indfri kreditbeløbet før udløbet af den aftalte periode, bestemmer, at de renter, som kredittageren skal betale, og de omkostninger, som afhænger af løbetiden, nedsættes forholdsmæssigt, mens der ikke gælder en tilsvarende regel for de løbetidsafhængige omkostninger?

⁽¹⁾ EUT 2014, L 60, s. 34.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 20. september 2021 — LM og NO mod HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

(Sag C-577/21)

(2021/C 513/29)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: LM og NO

Sagsøgt: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 1, stk. 1, i direktiv 84/5/EØF til hinder for en fortolkning af begrebet »personskade«, hvorefter der i tilfælde af et barns smerte og overlast som følge af en af forældrenes død i en trafikulykke kun foreligger en sådan personskade, såfremt denne smerte og overlast har medført en patologisk sundhedsskade hos barnet?
- 2) Gælder princippet om overensstemmende fortolkning af den nationale lovgivning, såfremt den nationale ret ikke anvender sin egen nationale lovgivning, men derimod den nationale lovgivning i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Nürnberg (Tyskland) den 28. september 2021 — A mod Finanzamt M

(Sag C-596/21)

(2021/C 513/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Finanzamt M

Præjudicielle spørgsmål⁽¹⁾

1. Kan den anden erhverver af et gode nægtes fradrag af indgående afgift for erhvervelsen med den begrundelse, at han burde have vidst, at den oprindelige sælger begik momssvig i forbindelse med det første salg, selv om også den første erhverver vidste, at den oprindelige sælger begik momssvig i forbindelse med det første salg?

2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er nægtelsen hos den anden erhverver beløbsmæssigt begrænset til det afgiftstab, der er opstået som følge af momssviget?
3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Beregnes afgiftstabet
 - a. ved en sammenligning mellem den afgift, der i leveringskæden skyldes i henhold til loven, og den faktisk fastsatte afgift,
 - b. ved en sammenligning mellem den afgift, der i leveringskæden skyldes i henhold til loven, og den faktisk betalte afgift eller
 - c. på hvilken anden måde?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Appel iværksat den 28. september 2021 af Unie van Professionele Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR) til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 28. juli 2021 i sag T-634/20, UPTR mod Parlamentet og Rådet

(Sag C-603/21 P)

(2021/C 513/31)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Unie van Professionele Transporteurs en Logistieke Ondernemers (UPTR) (ved advocaat F. Vanden Bogaerde)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Artikel 2, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (¹) (EU) 2020/1055 af 15. juli 2020 om ændring af forordning (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EU) nr. 1024/2012 med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i vejtransportsektoren annulleres. Dette skal ske på grundlag af artikel 263 i den konsoliderede udgave af traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde og på grundlag af de nedenfor sammenfattede anbringender.
- Afgørelsen om sagsomkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første anbringende: Spørgsmålet, om det oprindelige søgsmål kan antages til realitetsbehandling

Medlemmerne af appellanten bør nyde godt af en effektiv retsbeskyttelse. For at nyde godt af en sådan effektiv retsbeskyttelse kan der i denne sag ikke anlægges en restriktiv fortolkning af begrebet »umiddelbart og individuelt berørt« i betragtning af den specifikke strafferetlige/sanktionerende kontekst, inden for hvilken medlemmerne af appellanten ikke har en subjektiv ret, hvorfor de er afskåret fra en direkte adgang til domstolene.

Det kan næppe anses for en effektiv retsbeskyttelse, at medlemmer af appellanten skal bringe sig i en ulovlig situation for som følge heraf at være afhængige af kontrolinstanser, som skal have mulighed for at retsforfølge eller pålægge sanktioner uden at være forpligtet hertil. Endvidere er en effektiv retsbeskyttelse ikke garanteret, når henses til, at en national domstol ikke altid har pligt til at forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål.

Det andet anbringende: Tilsidesættelse af det indre marked

Artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union har til formål at indføre et europæisk indre marked. Dette europæiske indre marked blev bl.a. indført gennem princippet om den frie bevægelighed for tjenesteydelser.

Den frie bevægelighed for tjenesteydelser på transportområdet er reguleret i bestemmelserne i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Som følge heraf skal der for så vidt angår vejtransport og specifikt hvad angår cabotage tilstræbes en gradvis liberalisering.

Denne liberalisering inden for transportmarkedet er historisk set faktisk også opnået. Den opnåede liberalisering inden for transportmarkedet og ophævelsen af begrænsninger på dette marked er dog blevet rullet væsentligt tilbage. Ved den omtvistede afgørelse bliver den opnåede liberalisering rullet endnu mere tilbage, eftersom den indebærer en vidtrækkende begrænsning, som især er til skade for de transportvirksomheder, som er medlemmer af appellanten.

De begrundelser, som reelt ligger til grund for denne afgørelse, bliver allerede opvejet af andre lovgivningsmæssige foranstaltninger i Mobility package.

Den omtvistede afgørelse udgør en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 3, TEUF og af princippet om den frie bevægelighed for tjenesteydelser i afsnit VI i TEUF og skal derfor annulleres.

Det tredje anbringende: Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Konsekvensanalysen, som blev udarbejdet vedrørende forslag til Europa-Parlamentet og Rådets forordning Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1071/2009 og (EF) nr. 1072/2009 med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i vejtransportsektoren, blev gennemført med henblik på en yderligere liberalisering af cabotagetransport i Den Europæiske Union.

Med denne konsekvensanalyse blev der ikke taget hensyn til en eventuel venteperiode, som først senere blev inddraget i lovgivningsprocessen. Det kan derfor kun antages, at indførelsen af en venteperiode på fire dage efter gennemførelsen af den sidste cabotageaktivitet vil få en betydelig indvirkning på antallet af cabotageaktiviteter i Den Europæiske Union. Virkningerne af denne venteperiode er dog reelt ikke blevet vurderet ved en konsekvensanalyse under lovgivningsprocessen.

Med hensyn til ændringen af bestemmelserne om cabotagetransport, hvorved det indtil nu opnåede omfang af liberalisering bliver stærkt reduceret ved indførelsen af en venteperiode på fire dage efter den sidste cabotageaktivitet, kan det ikke gøres gældende, at der ikke er tale om en »væsentlig« ændring. Derfor må en konsekvensanalyse betragtes som nødvendig for det videre forløb af lovgivningsprocessen.

Europa-Parlamentet og Rådet kan således ikke gøre gældende, at en ajourføring af konsekvensanalysen ikke var hensigtsmæssig eller nødvendig med henblik på lovgivningsprocessen.

En manglende ajourføring af konsekvensanalysen må derfor anses for en tilsidesættelse af det proportionalitetsprincip, som Europa-Parlamentet og Rådet er bundet af.

(¹) EUT 2020, L 249, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Městský soud v Praze (Den Tjekkiske Republik) den 30. september 2021 — Heureka Group a.s. mod Google LLC

(Sag C-605/21)

(2021/C 513/32)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Městský soud v Praze

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Heureka Group a.s.

Sagsøgt: Google LLC

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21, stk. 1, i direktiv 2014/104⁽¹⁾ og de generelle EU-retlige principper fortolkes således, at direktiv 2014/104, og navnlig artikel 10 heri, har direkte eller indirekte virkning i den foreliggende tvist om erstatning for den samlede skade, der er lidt som følge af overtrædelse af bestemmelserne i artikel 102 TEUF, hvilken overtrædelse begyndte før ikrafttrædelsen af direktiv 2014/104, og ophørte efter tidspunktet for udløbet af den gennemførelsesfrist, der var fastsat for dette direktivs gennemførelse, i en situation, hvor erstatningssøgsmålet blev anlagt efter udløbet af gennemførelsesfristen, eller således, at artikel 10 i direktiv 2014/14 alene finder anvendelse på en del af den anfægtede adfærd (og den heraf følgende skade), som fandt sted efter ikrafttrædelsen af direktiv 2014/104 eller efter omstændighederne efter udløbet af gennemførelsesfristen?
- 2) Kræver direktiv 2014/104 og/eller artikel 102 TEUF samt effektivitetsprincippet efter deres betydning og formål, at artikel 22, stk. 2, i direktiv 2014/12 fortolkes således, at »samtlige nationale foranstaltninger truffet i henhold til artikel 21, bortset fra dem, som omhandlet i [artikel 22], stk. 1,« er de nationale bestemmelser, som gennemfører artikel 10 i direktiv 2014/14, med andre ord om artikel 22, stk. 1 eller stk. 2, i direktiv 2014/104 finder anvendelse på artikel 10 i direktiv 2014/104 og bestemmelserne om forældelse?
- 3) Er nationale bestemmelser og fortolkningen heraf i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/104 og/eller med artikel 102 TEUF samt effektivitetsprincippet, når det af disse bestemmelser og denne fortolkning følger, at »kendskab til, at der er forvoldt en skade« — hvilket er afgørende for, at den subjektive forældelsesfrist begynder at løbe — er forbundet med skadelidtes kendskab til de »specifikke delvise skader«, som er opstået gradvist i løbet af en igangværende eller vedvarende konkurrencebegrænsende adfærd (da retspraksis er baseret på den forudsætning, at hele det pågældende erstatningskrav kan opdeles), og den subjektive forældelsesfrist for så vidt angår disse skader begynder at løbe fra forskellige tidspunkter, uanset den skadelidtes kendskab til det fulde omfang af skaden, som er forvoldt ved den samlede overtrædelse af artikel 102 TEUF, dvs. nationale bestemmelser og en fortolkning heraf, som muliggør, at forældelsesfristen for erstatningssøgsmål for skader, som er forvoldt ved konkurrencebegrænsende adfærd, som består i at placere og vise sin egen sammenligningstjeneste på en meget fordelagtig måde i strid med artikel 102 TEUF, begynder at løbe inden ophøret af denne adfærd?
- 4) Er artikel 10, stk. 2, 3, og 4, i direktiv 2014/104 eller artikel 102 TEUF samt effektivitetsprincippet til hinder for nationale bestemmelser, som fastsætter, at den subjektive forældelsesfrist for erstatningssøgsmål er tre år, og at den begynder at løbe fra tidspunktet, hvor skadelidte er har fået kendskab til eller burde have fået kendskab til den delvise skade og til identiteten af den, men uden at tage hensyn til (i) tidspunktet for, hvornår lovovertrædelsen ophørte, (ii) skadelidtes kendskab til, at adfærden er i strid med konkurrencereglerne, som samtidig (iii) ikke suspenderer eller afbryder den treårige forældelsesfrist for varigheden af den ved Kommissionen verserende sag, hvis genstand er den vedvarende overtrædelse af artikel 102 TEUF, samt (iv) ikke indeholder en bestemmelse om, at forældelsesfristen ikke suspenderes tidligere end et år efter afgørelsen i sagen om overtrædelse er blevet endelig?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26.11.2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret (EUT 2014, L 349, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Paris (Frankrig) den 30. september 2021 — Doctipharma SAS mod Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO) og Pictime Coreyre

(Sag C-606/21)

(2021/C 513/33)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Appellant: Doctipharma SAS

Appelindstævnte: Union des Groupements de pharmaciens d'officine (UDGPO) og Pictime Coreyre

Præjudicielle spørgsmål

- Skal Doctipharmas virksomhed, således som den er beskrevet i denne dom, der udøves via selskabets websted www.doctipharma.fr, betegnes som en »informationssamfundstjeneste« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 ⁽¹⁾?
- Er Doctipharmas virksomhed, således som den er beskrevet i denne dom, der udøves på og fra selskabets websted www.doctipharma.fr, i bekræftende fald omfattet af anvendelsesområdet for artikel 85c i direktiv af 6. november 2001, som ændret ved direktiv af 8. juni 2011 ⁽²⁾?
- Skal artikel 85c i direktiv af 6. november 2001, som ændret ved direktiv af 8. juni 2011, fortolkes således, at det forbud mod Doctipharmas virksomhed, således som den er beskrevet i denne dom, der udøves på og fra selskabets websted www.doctipharma.fr, som fortolkningen af artikel L. 5125-25 og L. 5125-26 i lov om folkesundhed har givet anledning til, udgør en restriktion med begrundelse i hensynet til beskyttelse af folkesundheden?
- I benægtende fald skal artikel 85c i direktiv af 6. november 2001, som ændret ved direktiv af 8. juni 2011, da fortolkes således, at den tillader Doctipharmas virksomhed, således som den er beskrevet i denne dom, der udøves på og fra selskabets websted www.doctipharma.fr?
- Er forbuddet mod Doctipharmas virksomhed, der følger af Cour de cassations (kassationsdomstol) fortolkning af L. 5125-25 og L. 5125-26 i lov om folkesundhed, begrundet i hensynet til beskyttelse af folkesundheden som omhandlet i artikel 85c i direktiv af 6. november 2001, som ændret ved direktiv af 8. juni 2011?
- I benægtende fald skal artikel 85c i direktiv af 6. november 2001, som ændret ved direktiv af 8. juni 2011, da fortolkes således, at den tillader den virksomhed i form af »informationssamfundstjeneste«, som Doctipharma tilbyder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT 1998, L 204, s. 37).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Sag anlagt den 14. oktober 2021 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik**(Sag C-633/21)**

(2021/C 513/34)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved M. Kostantinidis og M. Noll-Ehlers)*Sagsøgt:* Den Helleniske Republik**Sagsøgernes påstande**

- Det fastslås for det første, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv 2008/50/EF ⁽¹⁾, sammenholdt med bilag XI hertil, idet årsgrænseværdierne for nitrogenoxid siden 2010 systematisk og vedvarende er blevet overskredet i det bymæssige område (EL0003) Athen.
- Det fastslås for det andet, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50, sammenholdt med del A i bilag X hertil, herunder navnlig forpligtelsen i dette direktivs artikel 23, stk. 1, andet afsnit, til at fastsætte egnede foranstaltninger, så overskridelsesperioden bliver kortest mulig, idet den ikke efter den 11. juni 2010 har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelsen af årsgrænseværdierne for NO₂ i det bymæssige område (EL0003) Athen.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har med det første anbringende gjort gældende, at direktiv 2008/50 om luftkvaliteten og renere luft i Europa pålægger medlemsstaterne at begrænse befolkningens eksponering for nitrogendioxid (NO₂). Kommissionen har anført, at Den Helleniske Republik ifølge de årsberetninger om luftkvaliteten, som den har fremsendt, siden 2005, hvor det i henhold til artikel 13 i direktiv 2008/50 blev obligatorisk at overholde døgn- og årsgrænseværdierne for nitrogendioxid (NO₂) konsekvent har undladt at sikre overholdelsen af døgngrænseværdierne i det bymæssige område EL000 Athen.

Kommissionen har med det andet anbringende anført, at i tilfælde af overskridelse af grænseværdierne pålægger artikel 23, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2008/50 medlemsstaterne en klar og umiddelbar forpligtelse til at udarbejde luftkvalitetsplaner, der omfatter egnede foranstaltninger, så overskridelsesperioden bliver kortest mulig. Kommissionen har gjort gældende, at Den Helleniske Republik i strid med artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50 ikke har udarbejdet en egnet luftkvalitetsplan med hensyn til nitrogendioxid for det bymæssige område EL0003 Athen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21.5.2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT 2008, L 152, s. 1).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 24. september 2021 — HV mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 1 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-258/20) ⁽¹⁾

(2021/C 513/35)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. september 2021— »Banka DSK« EAD mod RP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonen sad — Bulgarien)

(Sag C-689/20) ⁽¹⁾

(2021/C 513/36)

Processprog: bulgarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 15.3.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 20. september 2021 — L GmbH mod F GmbH, BW og SW (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Korneuburg — Østrig)

(Sag C-336/21) ⁽¹⁾

(2021/C 513/37)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 349 af 30.8.2021.

RET TEN

Retdens dom af 22. september 2021 — T i D kontrolni sistemi mod EUIPO — Sigmatron (Apparater og indretninger til signalgivning)

(Sag T-503/20) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver apparater og indretninger til signalgivning – tidligere EF-design – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – erklæring om ugyldighed af det tidligere design – ingen betydning – offentliggørelse af det tidligere design – informeret bruger – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002]

(2021/C 513/38)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: T i D kontrolni sistemi EOOD (Varna, Bulgarien) (ved advokat P. Priparzhenski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved P. Georgieva og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sigmatron EOOD (Sofia, Bulgarien) (ved advokat A. Kostov)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. april 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 956/2019-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Sigmatron og T i D kontrolni sistemi.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) T i D kontrolni sistemi EOOD betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 5.10.2020.

Retdens kendelse af 28. oktober 2021 — Diusa Rendering og Assograssi mod Kommissionen

(Sag T-201/18) ⁽¹⁾

(Folkesundhed – regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser – forbud mod eksport af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler afledt af kategori 2-materiale – Kommissionens unladelse af at indlede proceduren med henblik på en fornyet vurdering af forbuddet – passivitetsøgsmål – forslag til udkast til foranstaltninger, der bringer passiviteten til ophør – ufornødent at træffe afgørelse)

(2021/C 513/39)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Diusa Rendering Srl (Piacenza, Italien) og Assograssi — Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Italien) (ved advokat M. Moretto)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi, W. Farrell og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 265 TEUF med påstand om, at det fastslås, at Kommissionen ulovligt undlod at indlede proceduren i henhold til artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT 1999, L 184, s. 23) med henblik på en fornyet vurdering af forbuddet mod eksport af organiske gødningsstoffer og jordforbedringsmidler afledt af kategori 2-materiale som fastsat i artikel 43, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT 2009, L 300, s. 1).

Konklusion

- 1) Det er uforholdende at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Diusa Rendering Srl og Assograssi –Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Rettens kendelse af 25. oktober 2021 — 4B Company mod EUIPO — Deenz (vedhæng (smykke))

(Sag T-329/20) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver et vedhæng (smykke) – opretholdelse af EF-designet i ændret form – artikel 25, stk. 6, i forordning (EF) nr. 6/2002 – søgsmålsinteresse – afvisning)

(2021/C 513/40)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: 4B Company Srl (Montegiorgio, Italien) (ved advokat G. Brogi)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Scardocchia og A. Folliard Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Deenz Holding Ltd (Dubai, De Forenede Emirater) (ved advokat N. Alberti)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. marts 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2449/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem 4B Company og Deenz Holding.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) 4B Company Srl betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.7.2020.

Rettens kendelse af 22. oktober 2021 — Fachverband Spielhallen og LM mod Kommissionen(Sag T-510/20) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – skattemæssig behandling af offentlige kasinooperatører i Tyskland – klage – indledende undersøgelsesfase – kommissionsafgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte – betingelser for indledning af en formel undersøgelsesprocedure – alvorlige vanskeligheder – begrebet »statsstøtte« – skat på fortjenesten – fordel – selektivitet – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2021/C 513/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Fachverband Spielhallen eV (Berlin, Tyskland) og LM (ved advokaterne A. Bartosch og R. Schmidt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og K. Blanck, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved R. Kanitz og S. Costanzo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2019) 8819 final af 9. december 2019 om Statsstøttesag SA.44944 (2019/C, ex 2019/FC) — Skattemæssig behandling af offentlige kasinooperatører i Tyskland og SA.53552 (2019/C, ex 2019/FC) — Påstået garanti for operatører af offentlige kasinoer i Tyskland (lønsomhedsgaranti), for så vidt som denne afgørelse indeholder en afvisning af sagsøgernes klage over, at de beløb, som de offentlige kasinooperatører betalte til delstaten Nordrhein-Westfalen (Tyskland) i skat på fortjenesten, kunne fradrages i beskatningsgrundlagene for erhvervsskat og for indkomst- eller selskabsskat.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Fachverband Spielhallen eV og LM bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 5.10.2020.

Rettens kendelse af 22. oktober 2021 — Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior mod Kommissionen(Sag T-22/21) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – instrument til førtiltrædelsesbistand – tredjeland – nationalt offentligt udbud – den ordregivende myndigheds ophævelse af kontrakten – den ordregivende myndigheds begæring om at indløse en bankgaranti – kontrasignatur fra chefen for Unionens delegation i tredjelandet eller dennes stedfortræder – manglende kompetence)

(2021/C 513/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne D. Luff og R. Sciaudone)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi og T. Van Noyen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 5. november 2020, ref. GK/Regio.ddg.d. 1(2020)6793282, om den af Tyrkiets ministerium for videnskab, industri og teknologi begærede indløsning af bankgarantien.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL, betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 128 af 12.4.2021.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. oktober 2021 — Troy Chemical Company og Troy mod Kommissionen

(Sag T-297/21 R)

(Særlige rettergangsformer – biocidholdige produkter – gennemførelsesforordning (EU) 2021/348 – godkendelse af carbendazim som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 7 (konserveringsmidler til overfladefilm) og produkttype 10 (midler til beskyttelse af byggematerialer) – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2021/C 513/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Troy Chemical Company BV (Delft, Nederlandene) og Troy Corp. (Florham Park, New Jersey, De Forenede Stater) (ved advokaterne D. Abrahams, H. Widemann og L. Gorywoda)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lindenthal og M. Farley)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand dels om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/348 af 25. februar 2021 om godkendelse af carbendazim som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 7 og 10 (EUT 2021, L 68, s. 174), dels om fastsættelse af alle andre midlertidige foranstaltninger, som Retten finder hensigtsmæssige.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 14. september 2021 — WO mod Den Europæiske Anklagemyndighed

(Sag T-603/21)

(2021/C 513/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: WO (ved advokat V. Vitkovskis)

Sagsøgt: Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)

Sagsøgerens påstande

- EPPO's kollegiums grundløse og ulovlige afgørelse 028/2021 om afslag på sagsøgerens ansøgning til stillingen som europæisk delegeret anklager annulleres i henhold til artikel 270 TEUF.
- EPPO tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for tilsidesættelsen af hans ret til beskyttelse af personoplysninger, den uretfærdige udnævnelsesprocedure og den ulovlige afgørelse om afslag på hans ansøgning til stillingen som europæisk delegeret anklager.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ni anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse udelukkende er baseret på formodninger og savner en egentlig begrundelse.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse indeholder fiktive oplysninger om sagsøgeren.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er baseret på ulovligt indhentede personoplysninger om sagsøgeren.
4. Fjerde anbringende om, at EPPO har tilsidesat sagsøgerens ret til beskyttelse af sine personoplysninger, herunder i forbindelse med visse oplysninger i afgørelsen.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse har forbindelse til og er baseret på den disciplinære sanktion, som sagsøgeren blev pålagt for mere end 15 år siden. Intet retssystem og ingen EU-retsakt tillader, at administrative forseelser/tjenesteforseelser anses for at være relevante, når der er gået 15 år.
6. Sjette anbringende om, at ingen af sagsøgerens argumenter blev taget i betragtning. De blev ignoreret.
7. Syvende anbringende om, at udnævnelsesproceduren ikke blev overholdt, idet sagsøgeren i forhold til de øvrige kandidater blev underkastet yderligere kriterier og bedømt i en længere periode. Princippet om ligebehandling af alle kandidater blev derfor tilsidesat.
8. Ottende anbringende om, at der blev anvendt en ikke-eksisterende retsakt på sagsøgeren i forbindelse med afslaget på hans ansøgning.
9. Niende anbringende om, at princippet om loyalt samarbejde mellem medlemsstaten og EU-institutionen ligeledes blev tilsidesat af EPPO. Udtalelsen fra medlemsstatens institution om indstilling af personen til stillingen som europæisk delegeret anklager blev ignoreret. Det gøres gældende, at EPPO også foretog en fejlagtig omprøvning af udvælgelseskriterierne for den indstillede person.

Sag anlagt den 27. september 2021 — BZ mod ECB

(Sag T-631/21)

(2021/C 513/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BZ (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelserne truffet af ECB's direktion den 16. marts 2021 og den 13. juli 2021 annulleres, for så vidt som de indebærer henholdsvis, a) at der blev foretaget en fornyet vurdering af sagsøgerens situation, og at hun efter ret og rimelighed blev tildelt 50 000 EUR i erstatning for den af hende lidt skade (herunder samtlige de tab, som hun har lidt som følge af de forseelser, der blev identificeret i DG-HR's skrivelse af 12. januar 2021), og b) at der blev meddelt afslag på den særlige klage, som hun indgav den 18. maj 2021, over direktionens afgørelse af 16. marts 2021.
- ECB tilpligtes at betale sagsøgeren følgende:
 - erstatning på 200 000 EUR for at have tilsidesat EMRK's artikel 8 ved ikke at respektere sagsøgerens privatliv med hensyn til værdighed og faglig integritet
 - erstatning på 130 000 EUR for at have tilsidesat EMRK's artikel 8 ved ikke at respektere sagsøgerens privatliv med hensyn til hendes ret til sundhed
 - erstatning på 20 000 EUR for ikke-økonomisk tab for at have gjort brug af den fejlbehæftede undersøgelsesrapport og den ophævede dom i sag F-43/10 ved at fremsende disse dokumenter til [fortrolig]
 - erstatning for tab af indkomst med et beløb, som skal opgøres på grundlag af udfaldet af den verserende sag T-500/16
 - erstatning på 20 000 EUR for ikke-økonomisk tab for at have destrueret sagsakterne vedrørende undersøgelsen
 - erstatning på 52 000 EUR for ikke-økonomisk tab som følge af den forsinkede bedømmelse af sagsøgeren i forbindelse med den årlige procedure for revision af vederlag og bonus for 2007, hvilket omfatter perioden fra 2007 til 2021
 - erstatning på 150 000 EUR for ikke-økonomisk og økonomisk tab som følge af den manglende bedømmelse og den manglende afgørelse med hensyn til proceduren for revision af vederlag og bonus
 - erstatning på 700 000 EUR for tab af muligheder som følge af, at der ikke kan gennemføres en ny undersøgelse (ikke-økonomisk og økonomisk tab).
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder sagsøgerens omkostninger i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at direktionens afgørelse af 16. marts 2021 er behæftet med en række faktiske og retlige fejl, og om en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 8.2.1 i de administrative bestemmelser for ECB's personale og artikel 42 i ECB's ansættelsesvilkår.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, herunder undladelsen af a) at indrømme en tilstrækkelig erstatning for de lidt tab og ikke erstatning efter rimelighed (navnlig ret og billighed), b) at indrømme tilstrækkelig erstatning for samtlige ulemper/tab, herunder erstatning for tab af muligheder som følge af den omstændighed, at ECB ikke er stand til at foretage en ny undersøgelse, og desuden i henhold til proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, og c) at afhjælpe de tidligere konsekvenser af de annullerede afgørelser.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af gennemsigtighedsprincippet og princippet om god forvaltningsskik, af artikel 41, 42 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af retten til at anlægge sag.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten, af medarbejdertrivslen og af artikel 21 og 31 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
5. Femte anbringende om manglende begrundelse.

Sag anlagt den 25. oktober 2021 — energy cake mod EUIPO — Foodtastic (ENERGY CAKE)

(Sag T-686/21)

(2021/C 513/46)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: energy cake GmbH (Wien, Østrig) (ved advokat A. Bernegger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Foodtastic GmbH (Dortmund, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: energy cake GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket ENERGY CAKE — EU-varemærke nr. 14 808 935

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. august 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2324/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 25. oktober 2021 — BNP Paribas Public Sector mod SRB

(Sag T-688/21)

(2021/C 513/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: BNP Paribas Public Sector SA (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A. Champsaur og A. Delors)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- På grundlag af artikel 256 TEUF og 263 TEUF annulleres SRB's afgørelse af 13. august 2021 med reference srb.e4.co (2021)570897, for så vidt som der deri blev givet afslag på tilbagebetaling af beløb svarende til kontant sikkerhedsstillelse vedrørende uigenkaldelige betalingsforpligtelser for perioden 2015-2021, i strid med artikel 7, stk. 3, i gennemførelsesforordning 2015/81.
- I medfør af 2016-2021-kontrakterne og på grundlag af artikel 272 TEUF og 340 TEUF
 - fastslås det, at SRB ved at give afslag på tilbagebetaling af beløb svarende til kontant sikkerhedsstillelse vedrørende uigenkaldelige betalingsforpligtelser for perioden fra og med 2016 til og med 2021, har tilsidesat den tilbagebetalingsforpligtelse, som den er pålagt i henhold til Clause 12.5 i hver af kontrakterne for perioden 2016-2021, som udtrykkeligt bestemmer, at artikel 7, stk. 3, i gennemførelsesforordning 2015/81 finder anvendelse, og
 - SRB tilpligtes til sagsøgeren at tilbagebetale beløb svarende til kontant sikkerhedsstillelse vedrørende uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der tilbageholdes af SRB i strid med dennes kontraktlige forpligtelser samt alle omkostninger, morarenter og biomkostninger af enhver art i tilknytning hertil (eller subsidiært til sagsøgeren at betale disse beløb i erstatning, der svarer til misligholdelsen af kontrakterne).
- Principalt for 2015-kontrakten og subsidiært for 2016-2021-kontrakterne, i henhold til SRB's ansvar uden for kontraktforhold og på grundlag af artikel 340 TEUF
 - fastslås det, at SRB's afslag på at tilbagebetale beløb svarende til kontant sikkerhedsstillelse vedrørende uigenkaldelige betalingsforpligtelser for perioden 2015 til og med 2021 udgør en ugrundet berigelse, og
 - SRB tilpligtes til sagsøgeren at tilbagebetale de nævnte beløb, der tilbageholdes af SRB uden noget retligt grundlag herfor, samt alle omkostninger, morarenter og biomkostninger af enhver art i tilknytning hertil.
- SRB tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren principalt fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i gennemførelsesforordning 2015/81⁽¹⁾ og SRM-forordningen med den begrundelse, at afgørelsen fra Den Fælles Afviklingsinstans tilsidesætter artikel 7, stk. 3, i gennemførelsesforordning 2015/81, som udtrykkeligt fastsætter, at uigenkaldelige betalingsforpligtelser for institutterne, der ikke længere falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 806/2014⁽²⁾, annulleres, og sikkerhedsstillelse, der dækker disse forpligtelser, tilbagebetales.
2. Andet anbringende om en retlig fejl, som Den Fælles Afviklingsinstans har begået ved på de uigenkaldelige betalingsforpligtelser at søge at anvende SRM-forordningens artikel 70, stk. 4, selv om denne bestemmelse udelukkende vedrører ex ante-kontantbidrag, og idet Den Fælles Afviklingsinstans forveksler kontantbidrag med kontant sikkerhedsstillelse vedrørende uigenkaldelige betalingsforpligtelser.
3. Tredje anbringende om misligholdelse af de kontraktvilkår, der binder sagsøgeren og Den Fælles Afviklingsinstans, som gør sidstnævnte kontraktligt ansvarlig. Sagsøgeren er således af den opfattelse, at Den Fælles Afviklingsinstans' afslag på at tilbagebetale beløb svarende til kontant sikkerhedsstillelse vedrørende uigenkaldelige betalingsforpligtelser for perioden 2016-2021 udgør en misligholdelse af denne kontrakt.

Sagsøgeren har ligeledes påberåbt sig et subsidært anbringende for 2016-2021- kontrakterne. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at Den Fælles Afviklingsinstans' afslag på at tilbagebetale beløb svarende til kontant sikkerhedsstillelse vedrørende uigenkaldelige betalingsforpligtelser for perioden 2015-2021 udgør en ugrundet berigelse for Den Fælles Afviklingsinstans.

- (¹) Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/81 af 19.12.2014 om ensartede betingelser for anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond (EUT 2015, L 15, s. 1).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

Sag anlagt den 22. oktober 2021 — Auken m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-689/21)

(2021/C 513/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus, Michèle Rivasi og Kimberly van Sparrentak (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens stiltiende afslag af 13. august 2021 på sagsøgernes genfremsatte begæring om aktindsigt af 30. juni 2021 som følge af afgørelsen af 9. juni 2021 om delvist afslag på aktindsigt i de dokumenter, som sagsøgerne havde fremsat begæring om, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ulovligt har anvendt undtagelserne i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 (¹).
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ikke har begrundet anvendelsen af undtagelserne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001 og derfor har tilsidesat forordning (EF) nr. 1049/2001 ved ikke at have foretaget en streng fortolkning og anvendelse af artikel 4, stk. 2, første led, og artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har foretaget en usammenhængende anvendelse af undtagelserne i artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen ikke har taget hensyn til den tungtvejende offentlige interesse i udbredelsen af de ønskede oplysninger.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 52, stk. 3, i EU's charter om grundlæggende rettigheder og artikel 10, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43-48).

Sag anlagt den 25. oktober 2021 — LW Capital mod Kommission**(Sag T-690/21)**

(2021/C 513/49)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* LW Capital (München, Tyskland) (ved advokat C. Ziegler)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgeren påstande**

- Kommissionens afgørelse af 3. juni 2021 om statsstøtte SA.56826 (2020/N) — Tyskland — Ændring af den tyske lov om kraftvarmeproduktion 2020 (herefter »KWKG«), samt statsstøtte SA.53308 (2019/N) Tyskland — Ændring af støtte til eksisterende kraftvarmeanlæg 2019 (KWKG's § 13) (EUT 2021, C 306, s. 1 og 2) annulleres delvis for så vidt, som der heri ikke tilkendes gives betænkeligheder vedrørende (i) fremme af kraftvarmeproduktion af elektricitet i nye, moderniserede og renoverede højeffektive kraftvarmeanlæg og (ii) fremme af kraftvarmeproduktion af elektricitet i eksisterende, gasfyrede højeffektive kraftvarmeanlæg i fjernvarmesektoren.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne sagsomkostninger og at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har påberåbt sig et enkelt anbringende til støtte for søgsmålet.

Sagsøgeren har med det påberåbte anbringende anfægtet den anfægtede afgørelse med henvisning til en »tilsidesættelse af traktaterne eller af en retsforskrift, der skal anvendes ved gennemførelsen af dem« som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF sammenholdt med artikel 2 TEUF. Den nævnte tilsidesættelse består i, at Kommissionen burde have haft betænkeligheder med hensyn til om, hvorvidt den af Tyskland foreslåede støtteordning i KWG 2020 er forenelig med det indre marked, og den var derfor forpligtet til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i artikel 108, stk. 2, TEUF. Eftersom Kommissionen ikke har gjort dette, har den tilsidesat sagsøgerens proceduremæssige rettigheder.

Sagsøgeren har gjort en tilsidesættelse af de proceduremæssige rettigheder i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, sammenholdt med en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF og en tilsidesættelse af princippet om ikkeforskelsbehandling, proportionalitetsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder gældende.

Sag anlagt den 27. oktober 2021 — Alcogroup og Alcodis mod Kommission**(Sag T-691/21)**

(2021/C 513/50)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* Alcogroup (Bruxelles, Belgien) og Alcodis (Bruxelles) (ved advokaterne P. de Bandt, C. Binet og M. Nuytten)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har fremsat to anbringender til støtte for søgsmålet anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 17. september 2021, hvorved sagsøgerne opfordres til på visse betingelser på ny at indlede forligsproceduren inden for rammerne af sag AT.40054 — Ethanol Benchmarks.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af de gældende regler på forligsområdet. Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, hvorved sagsøgerne opfordres til på ny at indlede en forligsprocedure på visse betingelser, tilsidesatte de gældende regler på forligsområdet. De gældende regler giver nemlig for det første ikke Kommissionen mulighed for at genåbne en forligsprocedure på dette tidspunkt i sagsbehandlingen, og for det andet at gøre dette ved at pålægge sagsøgerne at give afkald på enhver drøftelse af de faktiske forhold, som de foreholdes.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen ikke kunne gøre indledningen af en nu forligsprocedure betinget af, at sagsøgerne gav afkald på de argumenter, som de havde fremført i forbindelse med den almindelige procedure, efter at den første forligsprocedure mislykkedes.

Rettens kendelse af 20. oktober 2021 — Diageo m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-473/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 513/51)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

Rettens kendelse af 20. oktober 2021 — AstraZeneca m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-476/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 513/52)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

Rettens kendelse af 27. oktober 2021 — Teva mod Kommissionen og EMA**(Sag T-628/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 513/53)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 11.11.2019.

Rettens kendelse af 26. oktober 2021 — Puma mod EUIPO — Caterpillar (SPEEDCAT)**(Sag T-515/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 513/54)

Processprog: engelsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 5.10.2020.

Rettens kendelse af 28. oktober 2021 — TrekStor mod EUIPO (e.Gear)**(Sag T-708/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 513/55)

Processprog: tysk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA